

Bent Bøgsted (DF):

Da vi behandlede L 106 den 28. februar 2002, havde Dansk Folkeparti den holdning, at ligelønsstatistikker aldrig havde ført til ligeløn og heller aldrig ville komme til at gøre det. Vi tror ikke på, at en ligelønsstatistik vil kunne føre til lige løn for lige arbejde i en virksomhed. Det er heller ikke vores opfattelse, at en statistik om løn i en virksomhed kan bruges i en anden virksomhed. Det vil kræve, at der er tale om hundrede procent samme job med nøjagtig de samme hjælpemidler og arbejdsforhold. Der er meget få steder, der er nøjagtig ens, således at en statistik umiddelbart kan overføres.

Kl. 15.35

Det er ikke på den måde, at ligelønsproblemet skal løses. Det skal løses i den enkelte virksomhed, når der er lønforhandlinger. Det er igennem overenskomstforhandlinger og lønforhandlinger i den enkelte virksomhed, at der skal forhandles ligeløn. Det vil være helt malplaceret, hvis en tillidsmand ude i en virksomhed ikke forhandler den samme løn hjem til en mand og en kvinde, der laver det samme arbejde. Det er den eneste reelle måde at løse problemet på. Derfor mener vi heller ikke, at det er en opgave for Folketinget at løse ligelønnen.

Men jeg skal også sige, at vi går hundrede procent ind for, at der skal være lige løn for lige arbejde. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Men vi kan altså ikke støtte forslaget her.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der får mig op af stolen, er, at der nu har været tre mennesker på talerstolen i den her sag. Samtlige tre mennesker får det til at lyde, som om det er et angreb på den fri aftaleret, hvis vi laver den her lovgivning. Til det vil jeg gerne sige, at det her forslag er bakket fuldt op af LO.

Hvis man går ind og kigger på høringssvarene, da regeringen kom med sit afværgeforslag om at udskyde startdatoen for det her forslag, da meldte LO ud, at LO var modstander af, at den kønsopdelte lønstatistik ikke blev til noget. Det er bare lige for at slå fast, at der ikke her er tale om, at der er nogen, der krænker den fri aftaleret.

Der er tale om et område, hvor man for snart 30 år siden har indført en ligelønslov – en *ligelønslov*. Det var altså Folketinget, der lavede en lovgivning. Den følger man op på med noget lovgivning om statistik. Så vil hr. Bent Bøgsted ikke bekræfte for mig, at det her ikke er et

spørgsmål om at begynde at tage til sig som lovgiver fra den fri aftaleret i Danmark?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vi tager da ikke lovforslag til os fra den fri aftaleret. Det er netop også derfor, at vi siger nej til forslaget. Grunden til, at der har været tre, der har talt imod, er, at det er ministeren, og det er Venstres ordfører, og det er Dansk Folkepartis ordfører. Havde fru Line Barfod nu været imellem, havde der været en anden holdning derimellem.

Men det er også interessant at kigge på det her med ligelønsstatistik, hvis der skal være ens løn for lige arbejde i hele Danmark. Hvis man tager en virksomhed i Nordjylland, er der en smed, som laver en gravemaskine. Han får en løn, måske 140 kr. i timen, og tager vi en smed i København, der laver en gravemaskine, får han måske 180 kr. i timen. De laver det samme arbejde, men de får ikke den samme løn. Det er også et spørgsmål om ligeløn.

Jeg synes ikke, at man kan sige det på den måde. Man er nødt til at tage hver enkelt virksomhed og vurdere, hvad de laver i den enkelte virksomhed. En mand og en kvinde, der laver lige arbejde i den samme virksomhed, skal selvfølgelig også have lige løn. Det er der ingen der siger at de ikke skal, og det bakker vi fuldt op bag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den sidste del af hr. Bent Bøgsteds indlæg kunne sådan set lyde, som om hr. Bent Bøgsted ville stemme for forslaget, for forslaget går netop ud på, at man på den enkelte virksomhed skal have de oplysninger tilgængeligt, der handler om, hvordan lønnen fordeler sig på kvinder og mænd. Det er præcis det, der ligger i forslaget. På et tidspunkt var det da også sådan, at Dansk Folkeparti var åben over for at diskutere det her. Det kan jeg forstå at man ikke er længere.

Jeg vil sige, at man i den her sammenhæng – de tre mennesker, der har været på talerstolen, nemlig Dansk Folkeparti, Venstre og ministeren – går arbejdsgivernes sag. Det er jo ikke sådan, at LO og DA har sagt: I skal holde fingrene væk, det her er en del af aftalesystemet. Det er ikke tilfældet. DA er imod kønsopdelte lønstatistikker, og LO går ind for kønsopdelte lønstatistikker.